

Багнеться бути
Кондуктором на товаровому потязі
В похмуру ніч
Темну ніч
Осіллю дощову
Сидіти на тормозі
У кожусі
Зігнувшись і скупчившись
Дивитись у прірву рухливу.
Про дні що минули
Що в серці zostалися
Ясними плямами
Про образи згадні
Заснули у грудях навіки
Навіки
Мріяють
Мріяють
Вдивляючись в сутінь.

3. X. 1916. Владивосток

[З книги «Після кохання».](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії», 1990](#).